

rådets 15. og 16. session anmeldt i folketinget $\frac{4}{10}$ (F. sp. 231). Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Adam Møller, Burgdorf, Erik Hansen (Vejle amt), Simonsen, Henry Christensen, Damsgaard [formand], Niels Eriksen, Bernhard Baunsgaard, Niels Helveg Petersen, Grethe Philip [næstformand], Lis Groes, Gorrsen, Ove Hansen, Frode Jakobsen, Kampmann, Johan Nielsen og Chr. Madsen), der afgav betænkning $\frac{31}{10}$ (B. sp. 291). 1. beh. af det i betænkningen indeholdte forslag til folketingsbeslutning $\frac{5}{11}$ (F. sp. 1369). 2. (sidste) beh. $\frac{7}{11}$ (F. sp. 1431).

Ved beslutningen, der vedtoges enstemmigt, tog folketinget den nævnte beretning til efterretning.

I folketingsudvalgets betænkning udtales:

På begge rådssessioner var det økonomiske samarbejde et hovedemne for forhandlingerne. Ved 15. session i april 1967 prægedes debatten af udsigten til en snarlig genoptagelse af forsøget på at opnå medlemskab af Det europæiske Fællesmarked. I den rekommandation, i hvilken sessionens drøftelser af de økonomiske problemer opsummeredes, tilrådedes det derfor regeringerne at samarbejde nærest muligt under forberedelserne til og under eventuelle forhandlinger om en bred europæisk markedsløsning. Den overenskomst, de nordiske lande i november 1966 havde afsluttet om samlet optræden under den afsluttende fase af Kennedy-runden og de gunstige følger af denne beslutning, fremhævede betydningen af et nordisk samarbejde også i markedspolitikken.

Da rådet i februar 1968 samledes til sin 16. session, var det fornyede forsøg på at opnå medlemskab af fællesmarkedet strandet, uden at man inden for overskuelig tid kunne se muligheder for nye realistiske forhandlinger.

Da den brede europæiske markedsløsning således var skudt ud i en ubestemt fremtid, foreslog den danske regering med tilslutning af hele den danske rådsdelegation, at der blev gjort et forsøg på en energisk aktivering af det nordiske samarbejde over en bred front. Et konkret forslag herom fra den danske regerings side resulterede i en rådsrekommandation, som bl. a. opfordrede regeringerne til at søge gennemført en nordisk økonomisk helhedsløsning, hvorved væsentlige økonomiske interesser i hvert af landene blev tilgodeset. De nødvendige organisatoriske forudsætninger herfor skulle ligeledes overvejes. Fra dansk side var det en forudsætning, at en sådan nordisk ordning måtte sigte mod en bredere europæisk løsning.

Det efter dansk indbydelse afholdte nordiske ministermøde på Frederiksberg i april 1968 førte til beslutning om at udrede forudsæt-